Ad Soutok – s UNESCEM může být konec

Přes katastrofický titulek i obsah článku, založeného na názorech prof. Machovce, můžou obyvatelé Lednice i turisté, navštěvující Lednicko-valtický areál, zůstat v klidu. Brzký zánik LVA rozhodně nehrozí – alespoň ne ze strany vyhlášení CHKO Soutok.

Úvodní teze o „zákonité rivalitě" institutů Světového kulturního dědictví pod patronací organizace UNESCO a CHKO totiž neplatí. Jak praví již zákonná definice CHKO, předmětem ochrany je zde „…harmonická krajina, spoluutvářená člověkem, **včetně zachovalých kulturních památek**…". Základem přísnosti ochrany v konkrétní lokalitě je zonace CHKO, od nejpřísněji chráněných území (1. a 2. zóna), představujících člověkem jen málo ovlivněné, silně přírodní lokality, po zónu 3. a 4., která tvoří jakýsi nárazník těchto přísněji chráněných území a regulační činnost se zde zaměřuje spíše na krajinný ráz. 1. zóna je zde navržena ve stejném vymezení jako část již existující NPR Lednické rybníky v oblasti Zámeckého rybníka, která představuje vůbec nejpřísnější územní ochranu a tím pádem se vyhlášením CHKO nic nezmění na již platných omezeních. Kromě toho má každá CHKO ve svém vyhlašovacím předpisu stanoveny konkrétní ochranné podmínky, které blíže definují a konkretizují ochranná opatření v dané oblasti. Dá se předpokládat, že nejinak tomu bude i u CHKO Soutok a na LVA zde bude pamatováno.

Lednicko-valtický areál představuje území, kde se intenzivně překrývají jak hodnoty kulturní (zámecké zahrady a stavby), tak přírodní (Lednické rybníky, stará ramena Dyje atd.). Plán péče (jehož návrh jakožto podklad k diskuzi obce dostaly) je z logiky věci zaměřen na část přírodní, jelikož Správa CHKO opravy památek a podobné věci řešit nebude. Druhová ochrana živočichů a rostlin (včetně zmiňovaných brouků) je upravena zákonem i evropskou směrnicí. Organizmy a jejich biotopy, vyjmenované v daných předpisech, jsou chráněny již nyní a všude, kde se vyskytují. Vyhlášení CHKO na ni tedy vliv mít nebude – kromě toho, že případné výjimky a konkrétní situace nebudou řešit úředníci Krajského úřadu, ale právě Správy CHKO, a dojde tedy k přesunu výkonu státní správy blíže dotčenému území, což bude ku prospěchu věci.

CHKO tedy v žádném případě neznamená změnu lednického parku na bezzásahovou divočinu, naopak doplní stávající památkovou ochranu a umožní přístup i k dotacím a fondům, zaměřeným na hospodaření v krajině. Strašit veřejnost katastrofickými vizemi, založenými na neznalosti legislativy, tedy opravdu není nutné.